

Pytania prejudycjalne

1) Czy rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 260/2013⁽¹⁾ z dnia 18 marca 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1458/2007 wobec przywozu zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, wysyłanych z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Socjalistycznej Republiki Wietnamu (Dz. U. L 82, s. 10, zwane dalej „rozporządzeniem nr 260/2013”) jest nieważne, ponieważ w chwili jego przyjęcia wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1458/2007 cło antydumpingowe, którego miało zostać rozszerzone, już nie obowiązywało?

W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

2) Czy rozporządzenie nr 260/2013 jest nieważne, ponieważ nie można stwierdzić obejścia – w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr [1225/2009] – środka zarządnego rozporządzeniem (WE) nr 1458/2007⁽²⁾ (Dz.U. L 326, s. 1)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 82, s. 10.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1458/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz zapalniczek kieszonkowych gazowych jednorazowych, działających na krzemień, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wysyłanych lub pochodzących z Tajwanu oraz na przywóz niektórych kieszonkowych zapalniczek krzemieniowych do wielokrotnego napełniania pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wysyłanych lub pochodzących z Tajwanu; Dz.U. L 326 s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone (Włochy) w dniu 6 sierpnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Laezza Rosarii

(Sprawa C-375/14)

(2014/C 372/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Frosinone (Włochy)

Strony w postępowaniu głównym

Laezza Rosaria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uzupełnione w szczególności w świetle zasad zawartych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu przewidującego obowiązek nieodpłatnego zbycia prawa do korzystania z dóbr materialnych i niematerialnych będących własnością, które stanowią sieć zarządzania zbieraniem zakładów, gdy następuje ustanie działalności wskutek upływu ograniczonego okresu koncesji lub wskutek decyzji o utracie lub cofnięciu koncesji?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour administrative d'appel de Versailles (Francja) w dniu 13 sierpnia 2014 r. – Groupe Steria SCA przeciwko Ministère des finances et des comptes publics

(Sprawa C-386/14)

(2014/C 372/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Groupe Steria SCA

Strona pozwana: Ministère des finances et des comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43 WE, obecnie art. 49 TFUE dotyczący swobody przedsiębiorczości należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przepisy dotyczące francuskiego systemu integracji podatkowej przyznały spółce dominującej objętej integracją zniesienie skutków włączenia proporcji kosztów i wydatków ryczałtowo określonej na 5 % kwoty netto otrzymanych przez nią dywidend tylko od spółek będących rezydentami objętych integracją, podczas gdy przepisy te odmawiają jej takiego prawa dla dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne z siedzibą w innym państwie członkowskim, które, gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy)
w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Timac Agro Deutschland GmbH przeciwko Finanzamt Sankt Augustin**

(Sprawa C-388/14)

(2014/C 372/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Timac Agro Deutschland GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Sankt Augustin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE (art. 43 WE) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu takiemu jak § 52 ust. 3 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), w zakresie w jakim przyczyną doliczenia kwoty strat poniesionych przez stały zakład położony zagranicą, uwzględnionych wcześniej w sposób pomniejszający podatek, jest zbycie tego zakładu innej spółce kapitałowej należącej do tego samej grupy spółek co zbywca, nie zaś uzyskanie dochodów?
- 2) Czy art. 49 TFUE (art. 43 WE) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu takiemu jak art. 23 ust. 1a DBA Deutschland/Österreich 2000 (niemiecko-austriackiej umowy z 2000 r. w sprawie unikania podwójnego opodatkowania), stanowiącemu, że z podstawy wymiaru podatku niemieckiego wyłączane są dochody pochodzące z Austrii, o ile mogą one podlegać opodatkowaniu w Austrii, jeżeli straty niemieckiej spółki kapitałowej związane z działalnością jej stałego zakładu w Austrii nie mogą zostać uwzględnione w Austrii z tego względu, że zakład ten zostaje zbyty austriackiej spółce kapitałowej należącej do tej samej grupy spółek co niemiecka spółka kapitałowa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Esso Italiana srl e. a., przeciwko Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i in.

(Sprawa C-389/14)

(2014/C 372/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio.